

Amical de Mauthausen
i altres camps i de
totes les víctimes del
nazisme d'Espanya

27 de gener 2025

DIA INTERNACIONAL EN MEMÒRIA DE LES VÍCTIMES DE L'HOLOCAUST

Manifest

Enguany es compleix el 80^è aniversari de l'alliberament dels camps nazis i del final de la Segona Guerra Mundial, esdeveniments que no passaran desapercebuts per la celebració de nombroses cerimònies commemoratives, i tornarà a fer-se present la memòria dels milions de persones víctimes de l'extermini dut a terme pel Tercer Reich en aquell context de guerra. Homes i dones de totes les edats i de condició social molt diversa, ja fos per la seva ideologia, per les seves creences religioses o per la seva condició sexual, van patir fins a extrems inimaginables la maquinària del terror planificat per un sistema polític que aspirava perpetuar-se justificant l'aniquilament de totes les persones que s'escapaven dels paràmetres excloents establerts pels nazis.

Aquella ideologia no va ser el producte d'un somni de Hitler. Per a la seva elaboració teòrica i la seva aplicació pràctica va ser necessària la participació còmplice i corresponsable d'amplis sectors de la societat culta: pensadors, historiadors, juristes, economistes... Però tot això no hauria estat possible sense la participació activa i passiva d'amplis sectors de la població civil que es debatia enmig d'una crisi econòmica i social, veritable brou de cultiu perquè el Partit Nacionalsocialista escampés la seva ideologia.

El nazisme va inocular en la societat el rebuig i l'odi cap als col·lectius estigmatitzats, amb la difusió de mentides i faules, utilitzant, des de 1933 quan Hitler va assumir la cancelleria, tota la potencialitat de l'Estat, corrompent les seves estructures garantistes, convertint l'aparell de propaganda del Reich en un arma imprescindible per a difondre les seves polítiques d'odi cap als col·lectius perseguits: jueus, gitanos, homosexuals, enemics polítics, persones amb disfuncions mentals i/o físiques, testimonis de Jehovà...

Vuitanta anys després del final de l'Holocaust, cal preguntar-se si la Humanitat ha après les lliçons del passat. La Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de l'ONU el 10 de desembre de 1948, va ser una resposta internacional a aquelles dramàtiques conseqüències sobre milions de persones i obria un camí pel qual transitar, buscant garanties de seguretat per a les societats civils del planeta. Però les últimes dècades contradiuen aquelles bones intencions i assistim a l'enquistament de situacions d'injustícia o a l'aparició de conflictes armats amb efectes destructius sobre la població civil a Gaza, el Líban, Ucraïna, Somàlia, l'Afganistan o el Iemen. La comunitat internacional sembla impotent i incapaç per a trobar vies de solució pacífiques i evitar més morts inútils.

Volem denunciar, un cop més, el perill dels actuals discursos d'odi que, recolzant-se en mentides, estereotips i faules, es difonen sense filtre a les xarxes socials, i posen en perill la pau i la permanència dels drets aconseguits per la lluita de generacions d'homes i dones que ens van precedir. Som conscients de les nostres limitacions però avui, com en els anys anteriors, ens reafirmem en el compromís, llegat pels nostres fundadors, de continuar treballant PER UN FUTUR MILLOR.

Mai Més!

Amical de Mauthausen i altres camps i de totes les víctimes del nazisme

#perunfuturmillor

#amicaldemauthausenialtrespamps

#xarxamaimés